

พุทธทาสภิกขุ. (๒๕๔๙). **ศาสนา คือ โรงพยาบาลโลก**. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ. ๗๐ หน้า.

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงศาสนา คือ โรงพยาบาลโลก ศาสนาคำนี้คือตัวการกระทำเพื่อให้หลุดพ้นไปจากอันตรายที่คนไม่ปรารถนา ความทุกข์หรืออันตรายที่น่ากลัวนั้นคือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทางใจโดยเฉพาะก็คือกิเลส ตัวแท้ที่อยู่ที่การกระทำเพื่อให้เกิดการรอดพ้นจากความทุกข์หรือสิ่งที่ตนไม่ปรารถนา ศาสนาเปรียบเสมือนโรงพยาบาลของโลกที่สามารถรักษาโรคได้ทุกอย่างโดยเฉพาะโรคทางจิต วิญญาณที่เกิดจากกิเลส ตัณหา ความทะยานอยาก รัก โลภ โกรธ หลง ซึ่งทุกคนในโลกย่อมมีโรคชนิดนี้ด้วยกันทั้งนั้นและมีเพียงหลักธรรมในทางศาสนาเท่านั้นที่รักษาได้ การประพฤติหรือการกระทำตามกฎของความจริงแห่งธรรมชาติอันเด็ดขาดทำให้เกิดการสัมพันธ์กันขึ้นระหว่างมนุษย์กับสภาพอันสูงสุด กล่าวคือความไม่มีทุกข์เลย ตัวศาสนาแท้และเป็นสากลแก่ชีวิตทุกชีวิตนั้นก็คือ ตัวการกระทำที่ทำตัวให้รอด คือความพ้นจากความทุกข์โดยประการทั้งปวง